

■ TALLINNASSA

Oi, Lumikki on ihana!

Yvonne Fiskars

Pikku tyttö, viisi-vee, tutkii mainostaulua: *Lumivalgeke ja 7 pöialpoissi*. Palmusununtain aurinko kultaan Tallinnan vanhan kaupungin lukuisia torneja ja Estonia-teatterin keltaista seinää. Korkeat ovet käyvät yhtenäin: aikuisia ja lapsia pyhäpukeissaan, ja kielet soivat: viro, venäjä, suomi, ruotsi, englantia.

Sali täyttyy, pienimmille vanhemmat ovat ostaneet sylipaikan, muutoin nämä eivät näytännöllä näkisikään. Orkesteri virittelee. Valot himmennetään, nyt salissa on lähes pimeää.

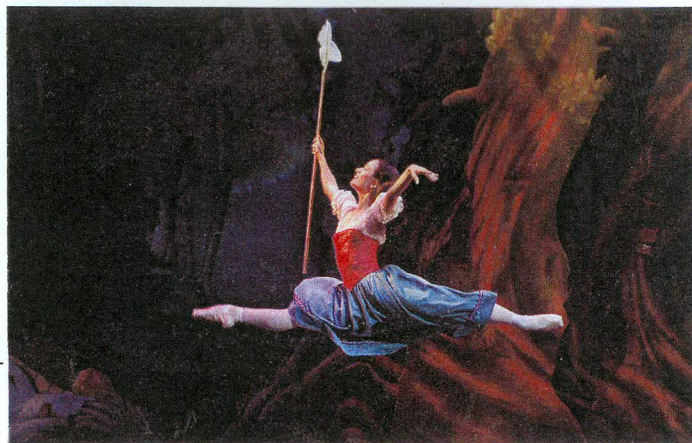
Kapellimestari **Mikk Murdvee** saapuu orkesterimonttuun, kumartaa ja yleisö taputtaa. Kapellimestari nostaa kätensä, aloittaa johtamisen ja orkesteri aloittaa soittamisen.

Näyttämöverho avautuu. Vieressäni viisi-vee huokaisee ihastuneena. Joka suunnasta kuuluu ah, oh, voihi. Näyttämöllä avataan suuri satukirja: *Lumikki ja seitsemän kääpiötä*. Kaikkihan tämän sadun juonenjuoksun tuntevat, mutta miten hienot ovat Estonian lavasteet, miten kauniita balettitanssijat ja heidän pukunsa! Olemme, myös me katsojat, sadussa, osa sitä.

Heidi Koptin liikkeissä on sitä suloisuutta, mikä tekee tanssijasta erityisen: tälle Lumikille kaikki on kevyttä ja vaivatonta, kuin satua. Viisi-vee lumoutuu, ja on pudota istuimeltaan.

Metsänvartijan roolin tanssii ukrainalaissyntyinen **Artjom Maksakov**, vahvojen, pitkien hyppyjen mies, jolle näyttämö on liian pieni. Enemmän tilaa ansaitsisi myös prinssin roolin tekijä, **Aleksandr Prigorovski**.

Korskea äitipuoli kimaltavassa viitassaan näyttää viihaiselta. Raivokkaaksi hän

Harri Rospu

muuttuu, kun taikapeili kertoo tytärpuoli Lumikin olevan kaikkein kaunein: **Urve-Ly Voo-gand** tiukkuu kiukkuja ja liikkuu kuin piiskansiima. Katsomossa ollaan hiljaa, lapset tuijottavat näyttämölle ja hapuilevat turvakseen aikuisen kättä.

Kääpiöitä ei kukaan pelkää. Aikuisen näkökulmasta erityisen hienon roolin tekee **Mihhail Jelissejev** Lystikkäänä; keltainen myssy vilkahtelee milloin missäkin, hyyt kantavat ja ketterä olemus välittää vilpitöntä elämäniloa.

Jännittävien vaiheiden jälkeen prinssi suutelee Lumikin eloon, baletti päättyy, kääpiöt paukauttavat kirjan kannet kiinni, ja sinne jäi ilkeä äitipuoli.

"Lumikki on ihana, Lumikki on oikeasti totta", huokailee viisi-vee teatterin ulkopuolella ja jää odottamaan, että *Lumivalgeke* vielä kerran liukuu mainostauluun.

Tytteli on päästään pyörällä,

onnen maailmoissa, saavuttamattomissa.

Kotimatalla hän katselee merelle ja yhtäkkiä kysyy: "Tiedätkö, että maapallo on pyöreä?" Aikuinen ei voi koskaan täysin ymmärtää, ei koskaan avata ovea takaisin lapsuuden maailmaan, mutta tilaisuuden suuriin tunteisiin hän voi antaa lapselle – ja itselleen.

**Anna-Liisa
Huhtala-Fiskars**

Tiedoksi vanhemmille, iso-vanhemmille, tädeille, sedille, kummeille: Lumikki ja seitsemän kääpiötä -baletti Tallinnan Estonia-teatterissa, koreografia ja ohjaus Gyula Harangozó, musiikki Tibor Kocsák, lavastus Kentaur, puvut Riita Velich, su 10.5. ja su 7.6. klo 12.00. Ohjelmistossa myös syksyllä sekä kaudella 2010. Lisätietoja osoitteesta www.opera.ee.